

[OBWIEWANIE *sb n*

D sg obwi(e)waniu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ogarnianie powietrzem przez powiewanie czymś [czego]: Trzeba też mieć ná dorędziu papier miąższy ku obwiewaniu Tyglów. *SienHerb* 602b.

Cf **[OBWIEWAĆ]**

FP